

Република Србија
УПРАВНИ СУД
7 У. 11058/13
12.06.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Гордане Богдановић и Весне Лазаревић, чланова већа, са судским саветником Мирјаном Савић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., кога заступа Мате Антуновић, адвокат из Београда, Улица Рузвелтова бр. 45, поднетој против Министарства финансија и привреде Републике Србије – Сектора за имовинско-правне послове, чији је правни следбеник Министарство финансија Републике Србије – Сектор за имовинско-правне послове, ради поништаја решења бр. 465-02-00150/2006-07 од 28.05.2013. године, уз учешће заинтересованих лица Државног правобранилаштва Републике Србије и Министарства одбране Републике Србије-Дирекције за имовинско-правне послове, у правној ствари експропријације, након одржане усмене расправе дана 29.05.2015. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 12.06.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

- I** Тужба се **ОДБИЈА**.
- II** **ОДБИЈА СЕ** захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца, Б.Б. и В.В., изјављена против решења градске општине Савски венац-Одељења за имовинско-правне и стамбене послове, бр. 46-161/2010-IV-01 од 13.07.2012. године, којим је одбијен њихов захтев за поништај правноснажног решења Државног секретаријата за послове народне одбране Пов бр. 1306/54 од 02.02.1955. године, којим је дозвољена потпуна експропријација непокретне имовине у КО Београд 7 у корист државе, а за потребе Државног секретаријата за послове народне одбране и то: кат. парцеле бр. ...-њива у површини од 716,50м², КОБ-7, зк.ул. ..., власништво Г.Г. и А.А. из ..., са по ½ идеалних делова исте.

Тужбом, поднетом овом суду дана 04.07.2013. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, у смислу члана 24. став 1. тачка 1, 3. и 4. Закона о управним споровима. Наводи да су и првостепени и другостепени орган занемарили чињеницу да Управни суд у својој пресуди од 01.04.2010. године уопште не цени налаз вештака као контрадикторан, нејасан или неразумљив, већ га оцењује као изричито мишљење, али је нашао да су ова два доказа несагласна, па је вратио туженом предмет на

поновно поступање са налогом да на основу налаза вештака и других веродостојних доказа утврди да ли је спорна кат. парцела приведена намени за коју је експроприсана. Дакле, из образложења пресуде не произлази да је дат налог органу да изврши допунско вештачење, већ да поново цени све релевантне доказе. Истиче да је првостепени орган, чак и да је сматрао да је налаз вештака непотпун, овај недостатак могао отклонити позивањем вештака на усмену расправу, а не наметањем странкама трошкова налагањем додатног вештачења, а такође не наводи ни члан закона на основу којег је одустао од одређеног вештачења, зато што подносиоци захтева нису хтели да се изјасне о том поновном вештачењу. Спорно је да ли је парцела приведена намени, јер се на тој парцели ништа не ради, већ се претворила у запуштено, растињем обрасло, земљиште. Предложио је да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и обавезе туженог да му надокнади трошкове управног спора за састав тужбе у износу од 16.500,00 динара и таксе по одлуци суда.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд одбије тужбу као неосновану.

Заинтересована лица нису доставила одговор на тужбу.

Управни суд је одржао усмену расправу дана 29.05.2015. године, у одсуству уредно позваног туженог органа и уредно позваних заинтересованих лица, у складу са чланом 38. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09).

Пуномоћник тужиоца је у речи на усменој расправи остао у свему при наводима тужбе и постављеном тужбеном захтеву. Посебно је нагласио да су управни органи погрешно применили налог у терету доказивања и погрешно протумачили налог из пресуде Управног суда, чиме је чињенично стање остало непотпуно утврђено. Предложио је да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење, јер управни органи нису имали слободу да одреде које ће доказе извести, а које неће, већ је требало да на несумњив начин утврде да ли је експроприсана парцела приведена намени. Трошкове је тражио по трошковнику наведеном у тужби.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са чланом 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Према образложењу оспореног решења, првостепено решење донето је у извршењу решења туженог од 17.07.2010. године, а које је донето у извршењу пресуде Управног суда 14 У 4144/10 (2008) од 01.04.2010. године. Наведеном пресудом уважена је тужба тужиоца и поништено решење туженог од 17.04.2008. године, јер у том решењу није била утврђена одлучна чињеница да ли је предметна катастарска парцела приведена намени за коју је експроприсана због чега се није могла проверити ни правилност примене материјалног права, па је потребно на основу налаза вештака и других доказа несумњиво утврдити да ли је та парцела приведена намени. Поступајући у извршењу пресуде, тужени је поништио решење првостепеног органа од 15.01.2008. године, а који орган је након тога донео решење дана 13.07.2012. године. У спроведеном поступку је наложено допунско вештачење, јер је вештак грађевинске струке налазом и мишљењем од 16.07.2007. године, утврдио да предметна парцела није приведена намени и да на њој нема изграђених грађевинских објеката, а да се налази унутар војног комплекса, што је контрадикторно.

Странке су се изјасниле да не прихватају допунско вештачење наложено закључком првостепеног органа од 23.11.2011. године, јер сматрају да налаз није контрадикторан. Првостепени орган је из обавештења Градског секретаријата за урбанизам и грађевинске послове од 25.02.2005. године о намени предметне кат. парцеле ... КО ..., утврдио да се та парцела према Генералном плану града Београда из 1950. године налази у површинама високог зеленила, а по Генералном плану Београда 2021. парцела се налази у зони за коју су потребни планови детаљне регулације. На основу увида у обавештење Управе за инфраструктуру Дирекције за имовинскоправне послове Министарства одбране од 13.07.2005. године, утврђено је да је предметна парцела укњижена у војни катастар као саставни део војног комплекса ИД бр. 1283 „Бањички вис“ по намени СЦВ и ВОЈИН који је перспективан, али се налази унутар оградe перспективног војног комплекса и чини део заштитне зоне постојећих војних објеката, што се види из скице положаја. Према налазу и мишљењу вештака грађевинске струке од 16.07.2007. године, кат. парцела ... КОБ-7 је на локалитету унутар војног комплекса са више војних објеката који су знатно удаљени од предметне парцеле, док је цео војни комплекс ограђен оградом са бетонским стубовима и жицом и обраслим шибљем и зеленилом око оградe. Стога је првостепени орган на основу свих расположивих доказа, одлучио тако што је одбио захтев за поништај правноснажног решења од 02.02.1955. године, при чему није прихватио мишљење вештака да парцела није приведена намени за коју је експроприсана, иако је неспорано да је парцела неизграђена и обрасла високим зеленилом. Како из чињенице што на предметној парцели нема изграђених објеката, стамбених или пословних, као и да на истој не постоје путеви кретања до изграђених грађевинских објеката у кругу предметног војног комплекса, не произлази да иста није приведена намени у односу на цео предметни војни комплекс, то је тужени орган нашао да је првостепени орган правилно донео одлуку, те је одбио жалбу.

Одредбом члана 36. став 3. Закона о експропријацији ("Сл.гласник РС" бр. 53/95...23/01), прописано је да ће се на захтев ранијег сопственика експроприсане непокретности, односно његовог наследника, правноснажно решење о експропријацији поништити или изменити, ако корисник експропријације у року од три године од правноснажности одлуке о накнади, односно од дана закључења споразума о накнади, није извршио, према природи објекта, знатније радове на објекту ради чије изградње је извршена експропријација.

Полазећи од наведеног, Управни суд је нашао да је правилно одлучио тужени орган када је одбио жалбу тужиоца, с обзиром да је у поступку који је претходио доношењу оспореног решења правилно одбијен захтев тужиоца за поништај правноснажног решења од 02.02.1955. године, којим се дозвољава потпуна експропријација предметне непокретности, јер нису били испуњени услови за поништај тог решења, у смислу цитиране одредбе члана 36. став 3. Закона о експропријацији. Ово стога што су првостепени и тужени орган правилно поступили када су прихватили налаз вештака грађевинске струке али не и мишљење вештака да парцела није приведена намени, с обзиром да из налаза произлази да је парцела приведена намени за коју је експроприсана, у складу са планским актом из 1950. године, који је био на снази у време експропријације.

Суд је ценио наводе тужбе да парцела није приведена намени, јер на њој није ништа изграђено и обрасла је растињем, па је нашао да исти нису основани. Ово стога што је планским актом из 1950. године ова парцела и била предвиђена као површина високог зеленила, а према налазу вештака налази се унутар војног комплекса и то у зони високог зеленила. Поред тога, и према информацији о локацији за кат.парцелу ... КО Савски Венац од

09.08.2011. године, која се налази у списима, до доношења Плана детаљне регулације на предметној парцели нема могућности за изградњу објеката.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, имајући у виду успех тужиоца у овој управној ствари, па је одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде, применом одредаба чланова 150. и 153. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11...55/14), које се примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 12.06.2015. године, 7 У. 11058/13

Записничар
Мирјана Савић, с.р.

Председник већа-судија
Душанка Марјановић, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП